

תמצית

אס. וי. טקפרו בע"מ (אותה יסד איתי משיח), הבעלים והמפעילה של מכללת אס. וי. קולג', פיתחה מסלול המשלב בין לימוד קורס בדיקת תוכנה (QA) לבין ליווי אישי וסיוע בהשמה תעסוקתית. החברה תבעה שניים מבוגריה –שביט ג'רסי ו-מיכאל ירדני – בטענה כי לאחר סיום לימודיהם העתיקו את השיטה, פרסמו ולימדו אותה, וזאת תוך הפרת זכות היוצרים המוקנית לה מכוח חוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007.

התובעת טענה, כי השילוב שבין לימוד קורס מקצועי לבין ליווי והשמה – שלדבריה הוא רעיונה המקורי – חוסה תחת הגנת חוק זכות יוצרים. בפסק-דין שניתן בראשית השבוע דחה שופט בית-המשפט המחוזי בחיפה גדעון גינת טענה זו, שכן, השילוב האמור איננו אלא 'רעיון', או 'תהליך' ושיטת ביצוע' כהגדרתם בחוק, וככזה אין הוא מקים זכות יוצרים, כל עוד לא הועתק הביטוי הקונקרטי שבאמצעותו בוטא ה'רעיון' או ה'תהליך' ע"י התובעת. במילים אחרות: החוק מגן אך ורק על גילום ספציפי של רעיון ולא על הרעיון המופשט גופו. את זה האחרון רשאי כל אדם לבטא בדרכו ולשכלל כרצונו.

בנוסף טענה התובעת להעתקתם של רכיבים תוכניים ממסלול הלימודים שהועבר במכללה. לטענתה, זכויותיה הופרו, בין השאר, באמצעות הרצאות שנשאו הנתבעים במסגרות הלימודיות אותן פתחו, אשר הכילו תכנים זהים שנלקחו מהרצאותיה. חוק זכות יוצרים מכיר בפורמט ההרצאה כמקרה של 'יצירה ספרותית' שזכות היוצרים שבה מוגנת. גם טענה זו נדחתה ע"י בית המשפט, וזאת בשל היעדר מקוריות, שקיומה מהווה תנאי הכרחי לכינונה של זכות יוצרים ב'יצירה ספרותית'. קיימים שני תנאים מצטברים מרכזיים לבחינת קיומה של מקוריות: התנאי האחד הוא השקעת משאב אנושי כלשהו (זמן, כישרון או ידע); התנאי השני הוא יצירתיות. הרף שנקבע למילוי שני התנאים הינו מינימאלי. מכיוון שהרכיבים הזהים ששובצו בהרצאות הצדדים – בהן תודרכו הסטודנטים כיצד להיקלט בשוק העבודה – הינם טריוויאליים במובהק ואינם משקפים אף לא קורטוב של יצירתיות, קבע השופט גינת, כי אין בהם די כדי להקים זכות יוצרים. בית-המשפט דחה את התביעה וחייב את התובעת לשלם לנתבעים את הוצאות המשפט וכן שכר טרחת עורך-דין בסך 6600 ש"ח (לכל אחד).

ב"כ התובעת – עו"ד איתן עמרם; טל.: 035585850; פאקס: 036361040.
ב"כ הנתבעים – עוה"ד שלומי שרון ו-איתמר בונם; טל.: 048628008; פאקס: 048628007.